

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE :

Drukkerij COLLEE

(Naamf. Maatsch.)

HOEK DER REGULIERENWAL, (Steedpoort).

TONGEREN

Postheks rekening n. 5456.

Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 12.50 per jaar, Vooraft betaalbaar.

30 centimes het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regelfr. 1.00

Tusschen Allerlei- in Provincie-
nieuwsfr. 2.00

Vennissen en doodberichtenfr. 3.00

Kleine Aankondigingen :

Van 1 tot 4 regelsfr. 3.50

Elke regel meerfr. 0.75

Voor meer dan één inlassing, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Dinsdagmiddag.

Meer Vakkennis

In dezen tijd van crisis is de vraag : zal België in de toekomst — die somber blykt — voldoende kunnen uitvoeren om het verbroken evenwicht te herstellen ?

Uitvoeren vraagt hoofdzakelijk : voldoende kunnen mededingen. Tot voor enkele jaren kon dit best, dank zij de niet overdreden dagloonen onzer arbeiders en de groote massa voortbrengst door meer uren werk. Thans, nu de gewone mechanisering, de dagloonen voor een minder beduidend procent in den productieprijzen in aanmerking komen, en dat door de inkrimping van den arbeidsruim ons den voorsprong van goedkoop werk ontgaat, moeten we niet uitsluitend het quorum onzer productie tot het ultieme opdrijven, maar door betere hoedanigheid en verrijnd afwerken een steeds eervolle plaats op de wereldmarkten trachten te veroveren.

Gelukkig bezitten we in ons arbeidszame bevolking een niet te onderschatten rijkdom ; maar voornamelijk is zij niet voldoende uitgerust tot een maximum verrijnde voortbrengst. Zwitserland b. v. verkoopt zijn afgewerkt ijzer en staal aan ongeveer fr. 3.80 het kgr. terwijl België daarentegen nagenoeg fr. 3 het kgr. ontvangt. Tot op heden worden fotoapparaten, radiotoestellen, brei- en naaimachines, urwreken, li-topypes, om zoo te zeggen niet in België vervaardigd. Onze beste getouwden en spinmachines komen uit den vreemde, en voor ernstige herstellingen moeten we beroep doen op Engelse of Duitse specialisten. De meeste onzer producten kunnen bepaald niet de vergelijking doorstaan met die onzer voornaamste naburen. 'n Tijd geleden werkten aan het Albertkanaal in Limburg 836 Belgen, waaronder 19 ploegbazen te vinden waren, terwijl op 191 Duitschers aan hetzelfde werk accideerd er 63 meesterjagers en werktuigkundigen de leiding in handen hadden.

Belgie levert dus enkel ruwe arbeidskrachten en ziet zich verplicht de hulp der vreemde geschoolde elementen in te roepen. Om die onvoldoende vakkennis ten spoedigste te verhelpen, zal voorzaker het werk zijn van Leerlingsecretariaten. Het Leerlingwezen mag nooit tegen, maar moet steeds naast en samen met de vak- en nijverheidsscholen worden geplaatst.

Niet alleen de praktische kennis van het ambacht is voor den vakman onontbeerlijk, ook het theoretisch deel is onmisbaar. Wat hij in dag- of avondschool heeft geleerd, moet ten volle overeenkomen met wat hij in praktijk stelt in het werkhuus.

Het leerlingwezen moet in de beste verstandhouding met de beroepsinrichtingen samenwerken. De beide besturen moeten elkander raadplegen, helpen en steunen, opdat eenzelfde programma, eenzelfde methode van onderrichtingen en opleiding bekomen worde.

Zoo zullen de Leerlingsecretariaten gemakkelijk te vinden zijn om de leerlingen aan te zetten tot de Vak- en Nijverheidsscholen, zullen de leerlingen daar beter dan vroeger een opleiding ontvangen die strookt met hun praktische omgeving.

De gevolgen van den oorlog

Men staat niet meer alleen wanneer men beweert dat wij vroeg of laat al de slechte gevolgen van den laatsten wereldoorlog zouden moeten uitbeten.

De huidige economische crisis, die gewaardijkt woedt over gansche de wereld, en de sterkste landen aantast, zoals de Vereenigde Staten, Engeland, en zelfs 'n rijkrijk, is buiten twijfel daar het doorslaande bewijs van.

De laatste wereldoorlog heeft niet alleen vele rijkdommen verwoest en vernietigd, maar hij heeft eene ware omwenteling teweeggebracht in al de uitingen van het economisch en van het sociaal leven der volkeren.

Daarop hoeven wij niet langer te stunen. Dat alles is reeds door iedereen gekend en wordt niet meer geloofend.

Maar velen denken nog, dat de politieke orde in Europa werd vastgesteld door de na-oorlogse verdragen. Dat is even verkeerd.

Noch op economisch noch op politiek gebied werd het statuut vastgesteld en nu kan men vermoeden, welke grove fouten er begaan werden na den oorlog door de verbondenen.

Na eenen oorlog, die meer dan 52 maanden heeft geduurd, en waarin talrijke landen hun bestaan en hunne toekomst hebben gewaagd, is het niet te verwonderen, dat de geesten en de harten niet meer in eenen normalen toestand verkeerden. Het is dus in deze atmosfeer van haat en van wrok, dat de na-oorlogse verdragen werden opgesteld en opgedrongen.

Men heeft niet genoeg rekening gehouden met de politieke en economische noodwendigheden der volkeren, die verarmd en uitgebloed uit den oorlog waren gekomen. Men heeft gemeend dat de macht en desnoods het geweld voldoende waren om de moeilijkheden te regelen, welke zich op gelijk welk gebied zouden kunnen voordoen. Men heeft zich geweldig bedrogen.

Eerst in de kwestie van Herstel, waar de meest wanzinnige eischen werden gesteld, die nooit te verwezenlijken waren. Het is zelfs onbegrijpelijk, wanneer men dat nu aandachtig overdenkt hoe dergelijke begrippen in den geest van verstandige menschen hebben kunnen ingang vinden.

Ook op politiek gebied werden de grootste en de onbegrijpelijkste fouten begaan, maar op dit gebied blijven zekere Verbonden minder voordelig gestemd tot eene herziening. Het gaat hier inderdaad om de zoogezegde « prestige » der betrokken Staten. Op politiek gebied is het moeilijk te bekenen dat men eene fout heeft begaan.

Maar nu staan wij voor de treurige werkelijkheid. In alle landen wordt het algemeen aangenomen dat de huidige economische crisis niet kan opgelost worden zonder eene politieke herziening der na-oorlogse verdragen. Dit alles is zeer ingewikkeld, en het zal niet gemakkelijk zijn om tot eene herziening der na-oorlogse verdragen over te gaan zonder nieuwe moeilijkheden te verwekken.

Dit alles moet dus gebeuren met veel omzichtigheid en het is slechts na een rijk onderzoek der zaken, dat men tot definitieve besluiten zal kunnen overgaan.

Veel is er overigens te doen in dezen zin en daarom denkt men, dat de huidige crisis niet zoo gemakkelijk zal kunnen opgelost worden.

Maar het feit alleen, dat het nu ontrent overal wordt aangenomen, dat eene herziening noodzakelijk geworden is, laat toe te mogen hopen in betere tijden.

Hoog vliegen - Laag vallen !

An een kleinen broekvent vroeg men : « Wat gaat ge worden als ge groot zijt ? » Zonder nadenken antwoordde het ventje : « Millionair ! »

Lijk dien jongen zijn er vele groote jongens en meisjes, die luchtkaestelen bouwen en aangetast zijn door wat iemand noemde : « de verfinanciering der gedachten ». Zij droomen van geld en van rijkdommen, van een gemakkelij leven in luileikeland, waar de gebroden zijwintjes rondloopen met mes en vork in den dikker rug, zodat ge maar te snijden hebt en te eten naar hartelust.

Zij droomen van auto's van villa's, van kastelen...

Zij willen rijk zijn, in wellust zwemmen. Ze lezen het in romans, ze zien het op de film, ze willen het hebben in werkelijkheid.

Achteloos, gaarne ze de kleine gelegenheden voorbij, waarmede nachts fortuin zou te maken zijn ; en toech : « Wie 't klein niet begeert, is 't groote niet veerd », zei grootmoeder-zaliger.

Die grootdoenerij, dat succes-najagen, openbaart zich op alle gebied.

In de kunst, in de wetenschap, zelfs in de politiek zien wij vele dilettanten, met hoogmoedigen eigenwaan, zonder de minste voorbereiding, naar den oppervlakkig mikken.

Wat batent echter pijl en boog, als men nooit heeft leeren schieten ?

Beroemd en geerd zijn : ziedaar het levensmotto dat vele jonge menschen fascineert. Voor dit doel zijn alle middelen goed.

Hoevelen zijn er al niet uit die hoogten met een duizelingwekkende vaart tegen de ruwe werkelijkheid gesmaakt ?

Een hoogstaand tijdschrift gaf onlangs een beschouwing over de zoogenaamde schoonheidsprijskampen, en vertelde in 't kort het droevige wedervaren van de meeste derze koninginetjes van één dag : « Arme ontroonde koningin, die gedurende een jaar vervend werd, en gevierd. Zij heeft met volle tuigen gedronken aan het gift der bewondering. Zij is aan loftuigen gewoon geraakt, en zal als uit een zoen- en bedriegelijken droom ontwaken en staan voor de nuchtere werkelijkheid van ontroonde schoonheidskoninginnen. Waastat haar dan te wachten ? »

Dan geeft het blad een lange lijst van ontroonde schoonheidskoninginnen wier weg, na een kortstondigen triomf, geleid heeft naar gevang en schandigen dood.

Wij schrijven een paar voorbeelden over. « Daar is de geschiedenis van mademoiselle Georgette Hodet, eenigen tijd geleden tot 20 jaar dwangarbeid veroordeeld werd wegens moord op een Amerikaansche diamanthandelaar ».

« Miss Groot-Brittanje moest vorden aangehouden en gevangen gezet voor diefstallen. Tijdens het proces kwam haar vader getuigen dat alles te wijten was aan de buitensporigheden, waaraan het meisje gewoon was geraakt, zij die vroeger nachts heel braaf was ».

« Miss Duleie Barclay, de eens erkende schoonheidskoningin van Queensland, werd na afloop van haar koninklijke functies, actrice, maar ze had zoo weinig toneelbloed, dat ze, ondanks haar mooi gezichtje, volslagen mislukte op de planken.

Ze was altijd kankormmeisje geweest, en uit armoede keerde ze tot haar vroeger patroon terug, zonder er echter ook maar de minste voldoening meer in te vinden. Ten slotte maakte ze een einde aan haar mislukte leven in het kantoor van een bekend advocaat te Brisbane ».

Gelukkig is er, den laatsten tijd een be-

weging ontstaan om, langs wettelijken weg, een einde te stellen aan het irriteren van die onnozele en menschenoeterende schoonheidswedstrijden, die terecht mogen bestempeld worden als « noodlottig voor de moraliteit ».

En waar Miss Belgium 1931, die het onuitsprekelijk geluk geniet (?) tot Miss Univers gekozen te zijn, onlangs in een revue, die hare foto publiceerde, enkele regels schreef : « Ik wensch aan alle Belgische meisjes hetzelfde geluk ! », herinneren wij aan het kluchtliedje van dien geestiggaard : « Jongens, pakt liever een boerenmeid ; zoo'n schepsel geraakt ge toch niet kwijt ! », en wenschen wij op onze beurt aan al onze meisjes dat zij mogen uitgroeien tot schoonheidskoninginnen van den huiskring ; huismoedertjes, die zich niet voortdurend bekommeren om hunne uiterlijkheid, maar enkel waarde, en veel meer waarde, hechten aan die innerlijke schoonheid die op 't uiterlijk weerspiegeld wordt van die nederige, ingetogen meisjes, wier schoonheidsgeheim niet schuilt achter een verderfelijke lichaamscultuur, maar in een hoogstaand en rein leven ; die niet voortdurend te koop loopen met hunne lichamelijke schoonheid, maar hunne innerlijke pracht bewaren als een kostbare bloem.

Hoe hoog ze ook willen vliegen, nooit zullen ze 't geluk vinden, dat maar te zoeken is op den weg van den plicht, die naar de stad van het vreedzaam gemoed leidt. Onze meisjes moeten er maar eens diep over nadenken dat de jongens maar waarde aan het meisje hechten, naarmate het meisje zichzelf waardeert.

Zij, die steeds met poeder en lippenstift rondloopt, en elk winkelraam als een toilespiegel aanwendt, geeft de jongens den indruk dat zij met eene pop te doen hebben. Hoe schoon het haar ook gekuld zij — het weze dan nog een « permanente » — een paar honderd frank — eene pop blijft steeds speelgoed, waaraan men maar belang hecht tot dat men het niet meer gebruiken kan.

Speelgoed is men zoo gauw moe... Weeral zijn er zwaardijders die de schuld op den modernen tijd werpen.

Och kom, al dwaze deze tijd wellicht vele overtollige en dwaze behoeften, geschapen ; toech bestaat het duiveltje van hoogmoed al van in Lucifer's tijd ; hoogmoed is het leidmotief geweest van schier alle kwalen, die het menschedom, vanaf zijn ontstaan, teisterden.

Dit moge echter geene verontschuldiging zijn, opdat wij alles zoo maar klakkeloos zouden laten bezaan.

« Een jeugd moet meer werkelijkheidszin krijgen, en beseffen dat het beter is, groot te zijn in kleine dingen dan klein in 't groote. »

Waar allen de eerste viool willen spelen, krijgt men nooit een harmonisch orkest bijeen.

Zeker, wij mogen naar 't geluk trachten, dat liet trouwens in onze natuur, en ons de fiere louze van Carnegie toegevoegen : « Mijn plaats is aan de spits », maar om daar te geraken, is er doorgaans een harde training vereischt.

Denken wij maar dat velen hoog gevloren zijn, maar laag vielen, omdat tot die hoogte vlucht, zij noch bekwaamheid, noch voorbereiding hadden.

Het wij niet de koninklijke adelaars, maar wel de eenvoudige ossen die het land beploegen.

BUITENLAND

TCHECO-SLOWAKIJE.

Een consortium van giftmengers. — Te Levice is men een consortium van giftmengers op het spoor gekomen. De politie heeft den grondbezitter Repisky, aangehouden, onder verdenking, dat hij in 1928 zijn 74 jarigen vader heeft vergiftigd, met het doel, het beheer over diens bezittingen spoedig te kunnen overnemen.

Het vergift had hij gekregen van zekere vrouw Stanek die onlangs werd gevangen genomen, omdat zij haar 18 jarige dochter, op wie een verzekering van 35.000 kronen was gesloten, heeft vergiftigd en alsmede een 72 jarige vrouw, die zij niet langer wilde verzorgen, ofschoon een contract haar daartoe verplichtte.

Voorts verdienkt men haar er van den man van laatgenoemde vrouw, van wien zij een huis had gekocht, eveneens vergiftigd te hebben.

Er werden te Levice echter nog meer giftmengers ontdekt. Zoo werd een zekere Viktorija Szesenit gevat, omdat zij haar man moet hebben vergiftigd. Zij was « eerder tusschenpersoon bij den verkoop van vergift door vrouw Stanek aan Repisky. Vrouw Stanek heeft overigens, naar het schijnt, nog den dood op haar geweten van haar man, die voor 30.000 kronen was verzekerd.

De overheden hebben last gegeven een aantal lijken te ontgraven en men vreesd dat nog meer giftmoorden aan het licht zullen komen.

AMERIKA.

Mullezele. — Om de zeldzaamste buitensporigheden aan te treffen moet men naar Amerika gaan. Een mullezel bezit er eene loopende rekening op eene Bank !

Zekere Draper bezat twee mullezele, die hij « bovenal bemiddeld »

En 't noodlot wilde dat een dier zoo ge-

liefskoede mulle naar 't pierenland vertrok. Vreemde dat hij wel voor zijn tweeden mulle zou kunnen vertrekken, zette die wonderbare Amerikaan de som van 20.000 dollar of 170.000 fr. op de Bank op naam van « den mullezele van M. Draper ». Hij stond hem daarenboven een hoeve met afhankelijheden af, en dat werd, om stevig te zijn, door een notaris geschreven !

En zeggen dat er in de wereld zoveel menschen van honger sterven ! Maar wie was de grootste mulle : Draper, de Bank of de notaris ?

— Een knuis pastoor. — De Eerw. Heer Mathew Canning is pastoor van de St-Carolus Borromeusparochie, te Chicago. 't Is een man als een reus, afkomstig uit Ierland. Hij wordt zeer bemind door zijne parochianen, die hem Father Canning noemen.

De iverige priester heeft het besluit genomen een grooten kuisch te doen, daar er in zijne parochie, evenals overal elders in Chicago, vele personen zijn die zich 's avonds ophouden in de zoogezegde onderwereld, waar alle gespuis zijne komt. Father Canning deed belofte zijne parochianen, die misloopen, terug tot den schaaftal te voeren, toen hij de laatste Heilige Sakramenten toediende aan een jongetje van 19 jaar uit zijn geboorte, stervende tengevoel van dolksteken.

— Dezen keer hebben ze mij liggen !... mompelde de jongen als hij ging sterven... Dat was over het dode. Sedert dan gaat Father Canning lederen avond in de kroegen en vergaderplaatsen der onderwereld op de Cyprusstraat en Roosevelt Road en zijn geboorte.

— Gaat gij boos zijn, of doet ge met mij mede ? Kies eens van de twee ! roept hij de deugnieten toe...

— Wij zullen met u meedoen. Father, antwoordden zij benauwd.

— Als 't zoo is trekt hier van onier en ziet dat gij weg blijft, vermaande hij hun.

En zoo is het dat de parochie van Father Canning eene veilige plaats geworden is. Daar zijn sedert daten geen moorden meer gebeurd, geene bommen meer geworpen, geene baldadigheden meer gepleegd.

— Hoe zou ik hier des nachts gerust kunnen slapen, als ik weet dat jongens en meisjes daar op straat zijn ? riep hij uit in een zijner sermoenen. Ik werd op deze parochie benoemd over twee maanden en sedert dan heb ik de laatste Sakramenten toediende aan 12 vermoorde personen. Daar waren eens 5 slachtoffers op eene week. Als de politie niet wil meehelpen dan zal ik alleen met Gods hulp deze parochie opkuischen.

— Berichtje misdadiger gestorven. — ROMANTISCHE HERNINGEN AAN HET « ZWARTE SPOOK ». — De eens beruchte handiet, Allan Downen, de oudste « Nfer », d. w. z. tot levenslang zonder uitzicht op genade, veroordeelde gevangene, is in de gevangenis in Colorado gestorven.

Hij bereikte den ouderdom van drie en tachtig jaar. Tegen het einde der vorige eeuw was Downen een der meest gevreesde bandieten in de Vereenigde Staten. Zijn rooftochten strekten zich zelfs tot in Mexico uit.

Tijdens zijn langdurig rooversleven heeft hij een groot aantal vreeselijke misdaden begaan. Herhaalkelijk bediende hij zich van een menschelijk geraamt dat hij uit een gasthuus gestolen had. Hij bond dit skelet aan een paard, hing er een zwart pak omheen, zette het een grooten hoed op en stuurde dan het « zwart, spook » naar een farm.

Alle mannen van de nederzetting liepen dan het paard achterna, terwijl de bandiet aan het andere einde van de plaats zijn slag sloeg. Nooit kon het paard gegrepen worden. Het wist zich altijd vrij te maken uit de lasso's van zijn vervolgers en keerde dan bij zijn meester terug.

Downen was een schutter, die zijn doel nooit miste. Op zijn laatste rooftocht, in het filiaal der staatsbank te Fort George Point, viel hem, nadat hij den bewaker had neergeschoten en de kluis door dynamiet in de lucht had doen springen, 110.000 dollar in handen. Voor dien tijd een geweldige groot bedrag.

Toen hij het gebouw verliet ontmoette hij een vrouw en vluchtte met haar. Zij was echter een spion, die op een gelegenheid wachtte om hem uit te leveren. Zij overreedde hem naar George Point, terug te keeren, waar Downen door farmers gevangen genomen en bijna gelycht werd. Met moeite gelukte het de politie den zwaar gewonden bandiet uit de handen der meigte te bevrijden.

Hij werd tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld. In het vonnis verklaarde de rechter, dat een doodvonnis een lichtere straf zou zijn dan levenslang.

Downen heeft vijf en dertig jaar in de gevangenis doorgebracht...

PALESTINA.

Het land van Jezus is thans in zeer veel opzichten geheel gemoderniseerd. De oude eenvoud en oostersche rust is er voor een groot deel verdwenen. Het land bezit een groot dichtmazig telefoonnet. Langs de wegen waarop de Zaligmaker der wereld liep, razen nu 3000 autos en 1500 vrachtautos. Overal brandt elektrisch licht en 53 kranten zijn er in omloop. Maar met de Westersche civilisatie dringen socialisme en communisme binnen. Een heel aantal politieke stroomingen vechten om den voorrang.

Naar de latijnse patriarch van Jerusa-

lem bevestigd zijn de grieksch-orthodoxe inwoners van het dorp Fahis bij Essait, 500 in getal, zonder uitzondering toegetreden tot de katholieke kerk.

CONGO.

— Communisten-actie. — De communistische actie in Congo is duidelijk merkbaar. Volgens verschillende berichten willen de communisten in den Congo een hoofdcentrum der Komintern in Midden-Afrika vestigen. De overheid heeft van de Belgische regering opdracht gekregen om scherp in te grijpen tegen alle opruiend werken der communisten en met alle ten dienste staande middelen hun actie tegen te gaan. Toch geeft de toestand wel aanleiding tot bezorgdheid.

— Heidense bijeloof. — Een christen knaap doodde in een heidense buurt een giftige slang. Die daad verwekte een geweldigen oeloop : de trommel sloeg allen te samen. Men schreeuwde : « hij heeft een godheid vermoord ». De knaap moest als boete een rund betalen, door welks bloed de godheid weer verzoend moest worden. Hij weigerde en bleef weigeren, ook nadat men hem twee dagen gevangen had gehouden en met stokslagen en dood bedreigd had. Een paar dagen later werd een kind door een gelijksoortige slang gebeten en het stierf eraan. Grote droefheid in het dorp en treurend rowwagelij ; maar die slang mocht niet onschadelijk gemaakt worden : die was goddelijk.

DUTSCHLAND.

— Mislukte speculatie. — VAN EEN KLOMPENMAKER-CIPIER. — In de gevangenis te Dortmund heeft zich dezer dagen een kleine trag-comedie afgespeeld, waarvan het slotbedrijf voor het gerecht werd afgehandeld. Een klompemaker stond zijn zoon gezeteld naar het gevangenisgebouw om de veroorleedden te leeren hoe ze ledere riempjes aan klompen moesten vastmaken. Daar voor dezen arbeid geen hooge loonen betaald kunnen worden, is men vrijwel verplicht hem door gevangenen te laten verrichten.

Om te voorkomen, dat een onwettig verkeer tusschen den jongen klompemaker en de geinterneerden zou ontstaan, werd de jonceling aangesteld als hulp-cipier. Er lag hem natuurlijk veel aan gelegen dat de gevangenen vlijtig werkten en zuinig met het hun verstrekte leer omgingen. Om ze in 'n goede stemming te houden bracht de jonge man af en toe tabak en sigaretten mee.

De gevangenen namen zijn goede gaven in dank aan, maar maakten meteen leedlijk misbruik van zijn grootmoedigheid ; zij sneden het leer moedwillig stuk als hij niet genoeg rookwaren meebracht. Daar het meebrengen van dergelijke artikelen verboden was, kregen zij hem in hun macht en dwongen hem briefjes binnen en uit de gevangenis te smokkelen.

Toen deze zaak eindelijk uitkwam werd de jonge man aangehouden. Hij bleef drie maanden in voorarrest en werd tot zes weken gevangenisstraf veroordeeld, onder aftrek van voorloopende gevangenzetting.

— Geheimzinnige moordzaak. — EEN MAN BRENGT HET LIJK ZIJNER VROUW PER AUTO WEG. — OP ZOEK NAAR WATERVLOOEN. — Uit Metschuur, wordt gemeld, dat de speurdienst erin gelukt is een eisenaarlijke moordzaak tot klaarheid te brengen. Het betreft hier den «marktmeester van Braunsdorf, Kaufmann, die in den nacht van 17 September zijn vrouw gedood moet hebben en het lijk den volgende morgen in een mand uit de eethelijke woning heeft weggebracht.

Den dag na den moord verscheen hij in zijn auto bij het « Waldbad Leuna » en informeerde daar bij verschillende personen, hoe diep de Saale daar in den oetrek was. Op de vraag, waarom hij daar naar vroege, antwoordde hij dat hij watervloeden wilde gaan vangen. Daarop reed hij weg, maar kwam na eenigen tijd terug, met de mededeeling dat zijn vrouw verdrinken was. De phants welke hij als het tooneel van het ongeval aanwees was echter zoo ondiep, dat men onmiddellijk aan zijn woorden twijfelde. Toen hij kort daarna aangehouden werd, verklaarde hij, dat hij in den auto twist had gekregen met zijn vrouw, dat deze daarop uit den wagen was gesprongen en naar de rivier was geklommen.

Een huiszoeking bracht verschillende bezwarende omstandigheden aan het licht. Men vond in de slaapkamer het gebied van zijn vrouw en in de kleerkast, de kleeren, die zij, volgens zijn zeggen, in den auto had gedragen. Een onderzoek aan den oever der Saale bracht een nog meer bezwarende feit aan het licht. Men vond er een mand, van welke bewezen kon worden, dat zij het eigendom van den verdachte was. In zijn zak vond men de bij de mand behoorende riemen, die nog klemsnat waren. Verondersteld wordt, dat hij het lijk niet in de rivier heeft geworpen, maar in het zand aan den oever heeft begraven.

Getuigen die hem den 17 September in den auto gezien hebben, verklaren dat hij er alleen in zat, zodat zijn verklaring over den twist met zijn vrouw blijkbaar een verzinsel is. Men verwacht, dat het met spoedig zoo dicht om hem zal zijn aangehaald, dat hij een volledige bekentenis zal moeten afleggen.

FRANKRIJK.

— Een drama van het alcoholisme. — Te Gruzille, nabij Chatenoy-le-Royal, bedreigde een dronkaard, de landouwer Jean Bordenon, 43 jaar oud, sinds eenige dagen zijn geburen met den dood, Woensdag ontmoette eene buurvrouw den kerel, en daar deze een geweer droeg, vroeg zij de jacht goed geweest was, Bordenon antwoordde ontwijfeld. Eenige meter verder vond Mme Gradot het lijk van haren man, 63 jaar oud, gewezen handelaar te Chalons.

Weldra stond gansch de buurt in rep en roer. Het lijk van den vermoorde werd naar zijne woning gedragen. En men vernam dan dat Mme Picot, gewezen schoonmoeder van Bordenon, door dezen laatste, eenige ogenblikken vroeger, door een kogel in den schouder gekwetst was.

Bordenon, die zich in zijne woning gebarikadeerd had, werd door de gendarmen belegerd. Eenige uren later zag men rook uit het huis opslaan. De gendarmen drongen binnen en vonden het lijk van den moordenaar gansch verkoold liggen. Men denkt dat hij zijn bed met naphte begoten en in brand gestoken heeft.

ITALIE.

— Een kwakzalver bijna gelycht. — Te Catania, in Italic, werd een kwakzalver aangehouden, zekere Giuseppe Cannarella, die zijn slachtoffers op de wreedste wijze heeft gemarteld.

Zijn heeklingde bewerkingen voerde hij uit met roodgluende instrumenten.

Wanneer hij niet opereerde « verzorgde » hij zijn klanten met geheimzinnig zalftjes, die talrijke personen op den rand van den dood hebben gebracht.

Toen Cannarella aangehouden werd ontstapte hij ternauwernood aan den dood. Zijn vroegerre zieken wdden hem lynchen.

ZWITSERLAND.

— Droevig ongeluk. — Een inwoner van Arlesheim, nabij Bazel, ging op rattenjacht in zijn kelder. Hij had een karabin medegenomen om de diertjes dood te schieten. Zijn 12 jarig dochterke was ook in den kelder en volgde met belangstelling de rattenjacht. Plots loste de vader een schot naar eene rat. De kogel kwam tegen den muur terecht en botste terug. Het meisje werd er door aan den slaap getroffen en bezweek eenige ogenblikken later onder de oogen van haar vader. De smart van den ongelukkige is onbeschrijflijk.

HONGARIJE.

— Nieuwe aanslagen. — Maandag werden in Hongarie twee nieuwe treinaanslagen gepleegd. Steenen werden tegen den smeltrein Budapest-Keckemet geworpen en de ruiten van een derdeklas-wagen verbrijzeld ; eenige reizigers meenden revolver schoten te hooren. De tweede aanslag gold den smeltrein Budapest-Dibreczo, nabij de statie van Vecses. Deze maal werden welkelyk revolverschoten geloot. Ruiten vlogen stuk, maar geen enkel reiziger werd gekwetst. De daders zijn kunnen ontspaan.